

sættelse af Prisen paa Hvedemel, før man har en nøjere Oversigt over, hvorledes det hele Forhold kan komme til at ligge. Men jeg maa udtale i Tilslutning til, hvad min ærede Partifælle Hr. H. P. Hansen (Randers Amt) udtalte: man kan meget vel komme til at staa overfor den Situation hen paa Foraaret, at vi skal til at forhøje Brødpriiserne i en Tid, hvor Priiserne i øvrigt er nedadgaaende, og det vil være overordentlig beklageligt, ikke mindst med Henblik paa den svære Arbejdsløshed, vi har at kæmpe med, og som desværre truer med ogsaa at være til Stede hen paa Foraaret og i Sommermaanederne.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Til det ærede Medlems Bemærkninger med Hensyn til de Veje, man kunde gaa for at forbedre Resultatet af den gældende Sukkerordning, skal jeg sige, at det netop er Forhold, der er tagne op til den nøjeste Overvejelse i Øjeblikket. Der er andre Veje at gaa end netop at forhøje Sukkerprisen, men jeg skal i Dag i hvert Tilfælde ikke være i Stand til at udtale, hvilke Forslag der i saa Henseende vil fremkomme. I Anledning af det ærede Medlems Forsøg paa at undtage Sukkerordningen fra Forhandling her ved at henvise til, at naar vi tager den sammen med det foregaaende Aars Sukkerordning, bliver der et Overskud, vil jeg gerne stille det direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem, om det ærede Medlem ikke her i dette Ting har hævdet den Opfattelse, at den Sukkerordning, han havde anstillet Beregninger for, gældende for det nu indeværende Aar, kunde hvile i sig selv, og at der var al Sandsynlighed for, at det vilde blive Tilfældet.

Knud Hansen: Den højtærede Landbrugsminister oplæste noget, som „Social-Demokraten“ skulde have skrevet under Valgkampen i Juli Maaned om, at hvis Høje og Venstre sejrede, vilde Rugbrødsprisen blive 4 Kr. Jeg forstod det saaledes, at den højtærede Landbrugsminister derigennem vilde betegne den Agitation, der var ført fra Socialdemokraterne og den socialdemokratiske Presses Side, som særlig uvederhæftig. Jeg vil da gerne bringe i Erindring, at det gentagne Gange er sagt her, at naar man har udtalt sig saaledes, skyldtes det, at den højtærede Landbrugsminister, endnu forinden han blev Landbrugsminister, havde udtalt sig for, at Landbrugerne skulde have Verdensmarkedets Pris for deres Varer. Jeg vil dertil føje, at en Forening, som hedder „Landmandsfor-

eningen“, og som særlig repræsenterer det større Landbrug, ogsaa forud for dette Valg havde krævet Verdensmarkedets Pris for Brødkornet, og at man ikke, navnlig da ikke Højres Repræsentanter, havde taget Afstand fra Landmandsforeningens Krav. For øvrigt havde det heller ikke været muligt forud for dette Valg at faa Regeringen til at fremsætte Forslag om den Kornordning, som skulde gælde for det kommende Aar. Hvis Regeringen havde fremsat Forslag om den Kornordning, vi nu har, saa havde man vidst, hvad man havde at gaa til Valg paa, men Regeringen holdt sit Forslag tilbage, saaledes at man kunde formode alt muligt. Landmandsforeningen var tilbøjelig til at haabe, at der var Mulighed for at faa Verdensmarkedets Pris for Kornet, og hvis Forholdet var blevet det, og man skulde betale en Brødpriis, der svarede dertil, saa var man kommet op paa en 3—4 Kroner for et Rugbrød. Der var saaledes nogen Grund til at formode, at det kunde komme til at gaa saaledes, og jeg vil protestere imod, at der skulde være fremsat uvederhæftig Kritik eller uvederhæftig Tale i den Henseende fra Socialdemokraterne eller den socialdemokratiske Presse.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): De to Partifæller, de ærede Medlemmer Hr. Hansen fra Mariager og Hr. Hansen fra Kolding, hævder, den ene, at naar Paastanden om de 4 Kr. for Rugbrødet er kommet frem, var det sket ud fra Kornlovens Bemærkninger om den svenske Pris, den anden, at denne Talangivelse fremkom, fordi Kornlovsforslaget ikke var fremkommet paa det Tidspunkt, da Agitationen foregik. De Udtalelser fra „Social-Demokraten“, som jeg her oplæste — og der foreligger mange baade før og efter —, var daterede den 6. Juli, medens Forslaget til Kornloven blev fremsat her i Folketinget den 20. August. Begge de ærede Medlemmer kan ikke have Ret, og det er her det ærede Medlem Hr. Knud Hansen, der har Retten paa sin Side. Men i een Henseende har begge de to ærede Medlemmer Uret, nemlig i den Paastand, at jeg nogen Sinde har forlangt Verdensmarkedets Pris for Brødkornet. Jeg anmoder begge de Herrer om her i Tinget at gengive en Udtalelse af mig, hvori jeg, efter at det Tidspunkt var indtraadt, da Brødkornet oversteg Majsens i Pris, har forlangt Verdensmarkedets Pris for Brødkorn. Jeg har kun forlangt Ombytningsprisen. Det var den simple og beskedne Fordring, der blev stillet af Landbruget, og som jeg